

také pravomoc, kterou vykonávaly v těchto sporech adm. výbory jakožto nástupci munic. výborů, na nové župní úřady.

Z toho plyne tedy, že počínaje dnem 1. ledna 1923 rozhodují o odvoláních z rozhodnutí, jež ve sporech tohoto druhu vydaly orgány obecní, jako jediné odvolací stolice nové župní úřady. Ani z cit. zák. č. 126/1920 ani z jiné zákonné normy nelze však dovoditi, že v těchto věcech přísluší pravomoc stolic odvolacích okr. neb župním výborům, (srovnej nál. Boh. 5812/26 adm.).

Nebyl tedy v daném případě již okr. výbor vůbec příslušným k tomu, aby rozhodoval meritorně o odvolání, jež podali Viktor I. a Irma F. z usnesení měst. zastupitelstva; výrok okr. výboru byl tedy aktem úřadu nepřislušného, tudíž aktem zmatečným. Rovněž župní výbor nebyl vůbec příslušným k tomu, aby vystupoval v daném případě jako stolice odvolací a aby v této funkci přezkoumával meritorně rozhodnutí okr. výboru. Župní výbor, když k němu došlo odvolání, jež jmenované osoby podaly, ze zmatečného rozhodnutí okr. výboru, měl toto rozhodnutí jako zmatečný akt z moci úřední zrušiti. Župní výbor přezkoumával však rozhodnutí okr. výboru meritorně, zrušil je z meritorních důvodů a sám meritorně ve sporné věci rozhodl, k čemuž však nebyl příslušným, nejsa ve věci tohoto druhu vůbec odvolací instancí. Překročil tudíž župní výbor meze své úřední kompetence, pročež jest i jeho výrok zmatečným.

Č. 6243.

Obecní lékaři. — Administrativní řízení (Slovensko): * Uplatňuje-li obecní lékař velké obce na Slov., který se stal podle zák. č. 236/1922, resp. 332/1920 smluvním lékařem státním, proti obci nárok na rozdíl požitků podle § 8, odst. 10 zák. č. 236/1922, jest nárok takový posuzovati jako nárok veřejného zaměstnance obce ze služebního poměru a rozhodují o něm za účinnosti župního zákona úřady župní jako jediná odvolací instance. Okresní úřady v těchto věcech nejsou vůbec instancí.

(Nález ze dne 21. ledna 1927 č. 999.)

Prejudikatura: Boh. 5330, 5331 a 5812/26 adm.

Věc: Městská obec R. S. proti župnímu úřadu ve Zvoleni o požitky městského lékaře.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil župní úřad ve Zvoleni výměr okr. úřadu v Rimavské Sobotě, jímž bylo k odvolání Dra. Julia E. z usnesení ob. zastupitelstva ze 17. června 1925 vysloveno, že měst. obec R. S. jest mu, jakožto měst. lékaři do státní služby převzatému povinna platiti podle zák. č. 236/1920 rozdíl mezi požitky, jež měl jako lékař městský a smluveným platem, který mu vyměřil stát v důsledku jeho převzetí do státní služby zdravotní podle cit. zákona.

O stížnosti proti tomu podané uvažoval nss takto:

Není sporu o tom, že Dr. Julius E. byl měst. obcí R. S. ustanoven def. lékařem obecním. Není dále sporu o tom, že byl rozhodnutím min. zdrav. z r. 1923 převzat do státní služby jako smluvní ob. lékař dnem 1. prosince 1923 a že do té doby mu poskytovalo jeho služ. požitky stě-žující si město.

Podle ustanovení zák. č. 332/20 ve znění § 8 zák. č. 236/1922 stanoví se prozatím požitky ob. lékařů, státem převzatých, služební smlouvou. Požitky ty nemají pak býti nižší než 10.000 K ročně a nemají přesahovati ročních 24.000 K. Podle 10. odst. téhož ustanovení nejsou dotčeny částky, o které nároky na požitky služební přiznané ob. lékařům před účinností zák. č. 236/1922, resp. 332/1920 převyšují příslušející jim požitky podle uzavřené smlouvy služební a státem. Závazek k další výplatě jich jest posuzovati podle dosavadního poměru právního. Z prostředků státních nelze jich hraditi.

Z toho vyplývá, že uplatňuje-li obecní lékař — třeba se stal podle zák. č. 236/22, resp. 332/1920 smluvním zaměstnancem státním, — nárok na případný rozdíl, který vznikl mezi jeho smluveným platem od státu a jeho dřívějšími požitky jako zaměstnance obce, jest takový jeho nárok posuzovati jako nárok veř. zaměstnance obce ze služ. poměru.

V daném případě není pochyby o tom, že šlo o takový nárok ob. lékaře města R. S., že toto město jest velkou obcí a že o nároku tom bylo již rozhodováno instančně za platnosti zákona župního č. 126/1920. Jde tedy o nárok veř. zaměstnance velké obce na aktivní požitky. V té příčině vyslovil však nss ve svém nál. Boh. 5812/26 adm. právní názor, že ve sporech zaměstnanců velkých obcí na Slov. o nárok na aktivní požitky a jich výši, rozhodují za účinnosti župního zákona župní úřady jako jediná odvolací stolice. Okr. výbory nejsou v těchto věcech vůbec instancí. Podobně nelze v takových sporech shledati také nic, co by svědčilo pro kompetenci okr. úřadů.

V daném případě však, jak shora uvedeno, rozhodoval okr. úřad v R. S. jako instance odvolací a jest proto jeho rozhodnutí zmatečné. Přezkoumával-li žal. župní úřad tento zmatečný akt meritorně v cestě instanční, místo aby jej odstranil, jest jeho rozhodnutí nezákonné. K nezákonnosti toho druhu jest pak nss-u přihlížeti z moci úřední (srovn. nál. Boh. 5330 a 5331/26 adm.). — — —

Č. 6244.

Živnostenské právo. — Polic. právo trestní: Zakládá skutkovou podstatu přestupku podle § 5 zák. č. 303/1920, uvedl-li zubní technik na vývěsním štítě označení »umělá náhrada zubů a chrupu.«

(Nález ze dne 22. ledna 1927 č. 26017/26.)

V ě c: Alois C. v Praze (adv. Dr. Frt. Cihlár z Prahy) proti zemské správě politické v Praze stran přestupku § 5 zák. ze 14. dubna 1920 č. 303 Sb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.